

Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Για την λαογραφική έκπομπή του Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" από

Ε.Ι.Ρ. 37

13-6-1970

1ον.- Γιά νήν Γουλάτ - 'Αε-Σέρ

Χορωδία

'Εσύ έλα ασό Γουλάτ' κι' εγώ' έρχουμ' ασό Σέλι
'Ερχουμες κι' άντάμάνομε άφιά' σόν 'Αε-Σέρι
'Εξέβα ασό Γουλάτ' άπάν, έξα πουλί λαλιαν
έθ' αρρεσα τ' άρνόπο μ' έν' κι' έχάρεν ή καρδιά μ'
Λελεύω σε λελεύω σε 'Αε-Σερή πουλόπον
τά' δύο χέρια μ' έλυσαν τ' εγάπε τό σπαλερόπον

2ον.- Σταυρίν

Κακόλης
Χορωδία

'Αφιατοχώρ', 'Απαναχώρ', σή μέσεν Μονοβάντων
'Ασ' όλεν έμορφον έτον και τ' 'Αλεξοπουλάντων
'Εσύ έπαρ τά πρόατα κι' εγώ' άς παίρω τ' άρνία
έβγαίνομε σά Πάρματα σή Σταυρί τά ραχία
'Ανάθεμα και τό Σταυρίν τ' άπάν τό παρχαρόπον
'κι' έφέκειμε νά χάρουμαι μοιρόν παλληιαρόπον

3ον.- Κλωστοί

Χορωδία

'Εμίν λέγνε Νιιδόλ-'Ογλη και τ' όνομα μ' έν Γιάννε
καλλιον άς έπεθάνα, έσέν νά μ' είχα ειδιάνα
'Εμινέ έλα σό παραθύρ' έσέναν κατ'θά λέγω
τ' 'Αε-Σωτήρας τή βραδύν θά παίρω σεκαί φεύω
Τεμέλ' για φόρ' και τ' άρματα σ' και δέσον τή κουκούλα σ'
και τή Φίλης τό κριμαν όφιδ' νά έν σή γούλα σ'

4ον.- 'Η ζουπούνα τς έν λογάδια

Χορωδία

Λέω νά παρχαρεύν' άτεν νά φτάγν' άτεν ρωμάνα
νά παίρν' άτεν νά κρύφουνταν άκει σ' άγρια τ' όρμάνια
Πότε θά έρτ' ή άνοιξη πότε τό καλοκαίρι
νά πάμε παρχαρεύνομε άπάν σόν 'Αε-Σέρη
Γουρπάνι σ' παρχαρή νερόν, 'Αε-Σερή χονόπον
νά θέλτε γίνεσαι γιατρικόν και σ' έμόν τό τερτόπον
Ρεφραίν
'Η ζουπούνα τς έν λογάδια
φέρ' νερόν και πλίν' άτο
'Ασ' όλα τά πεγάδια, 'Ασ' όλα τά πεγάδια

5ον.- Ξενιτεία

Χορωδία

Τσόλ' νά ένεται τό Γουλάτ τ' έρημον τό Σταυρίνι
και πώς θ' άποχωρίουμε ασό μικρόν τ' άρνίμι
Σήν ξενιτειάν άχπάσιουμαι κανάν τιδέν' κι' λέγω
σάν 'πίδιαβαίνω τό Γουλάτ' κάθουμαι κα' και κλαίω
'Εξέβα άπάν και σό Γουλάτ έφάνθεν ή Πιδέβα
και για τ' έμας τοί ξενιτειάντε πώς έρθεν ή Δευτέρα

6ον.- Κερειή μ'

ἀπὸ "ἠρωτικῆς ποίησιν" τοῦ Ἰωάννου Κικελίου

13-ε-122

Κερικὴ μ' ἰδὼν φενέρ' τὸν κόσμον ᾧς ἐδέεες
τ' Ἀραφαὴλ καὶ τὸν Γαργόρ' φίλεμαν πᾶς 'κ' ἐδέεες
τὰ χεῖριά μ' ὄωσταν τοῖς ἑσθλοῖς τολπίαις, τὰ χεῖλιά μ' τὸν
Ἡράκλειον
τό σεβταλιν τό κάρδοπο μ' γιά δῶσταν τήν ἐγάλη μ'

Ἐγὼ παίζω τήν κίμεντσέν σή Κερτσή τό γιαζλινι
ἀτσάπα ποτον παλλημάρ' θ' ἀνῆ καὶ τό ταβί μ' -ι.

Ἀσπρέσα ἄμον τό χιόν' ἰδὼν ἄμον χρυσόν
μαύρεσα μελαχριανή, πού ἐλέπς σε διμάτια ἀνοῦ
Ὅταν κρέμεις τὰ μαλλιά σ' καὶ φανερώνς τήν καρδιά σ'
ἂν τυχέν καὶ κιάτς ἐλέπς σε ἐξέρτς ντ' ἐφτάει τὰ δουλειὰς

Ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο
ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο
ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο
ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο ἄφωτο

Ἐπὲν λέγει ἡ κολοῦνη καὶ τ' ἄνομα μ' ἐν τῷ
καλλίον ἀεθρὸν ἐπὲν καὶ μ' εἶχα τ' εἶδαν
Ἐπὲν ἐλα τὸ κάρδοπο ἐπὲν καὶ τ' ἄνομα
τ' ἄε-δωτὸν τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
καὶ τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα

Ἐπὲν λέγει ἡ κολοῦνη καὶ τ' ἄνομα μ' ἐν τῷ
καλλίον ἀεθρὸν ἐπὲν καὶ μ' εἶχα τ' εἶδαν
Ἐπὲν ἐλα τὸ κάρδοπο ἐπὲν καὶ τ' ἄνομα
τ' ἄε-δωτὸν τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
καὶ τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα

Ἐπὲν λέγει ἡ κολοῦνη καὶ τ' ἄνομα μ' ἐν τῷ
καλλίον ἀεθρὸν ἐπὲν καὶ μ' εἶχα τ' εἶδαν
Ἐπὲν ἐλα τὸ κάρδοπο ἐπὲν καὶ τ' ἄνομα
τ' ἄε-δωτὸν τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
καὶ τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα
τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα τ' ἄνομα